

Gegus Ida:

MIBŐL LESZ A HARMAT?

Egyszer a hajnalnak mi jutott eszébe? Szégyelleni kezdte az édesanyját, az egyszerű szürke éjszakát. A ragyogó nap kérdésére: „Ki az édes szüléd”? – azt felelte:

– Nincs nekem sem apám, sem anyám, egyedül bolyongok ezen a világon.

Mikor megtudta az éjszaka, hogy a hajnal megtagadta, fekete gyászfátyolba öltözött és nagy fájdalmában ilyen kemény büntetést szabott reá:

– Amiért megtagadtál engem, az édesanyádat, nem látsz többé! – s azóta sietve tűnik el az ég kapuján, ha jön a hajnal, a hálátlan gyermek.

Pedig mindennap szánva-bánva hibáját, örömtől kipirult arccal siet a hajnal, hogy anyját lássa és megkeresse, de hasztalan! Ilyenkor könnyekre fakad. Hajnal könnye, harmat virágon, fűszálon.

(Az Én Újságom, 1902/14.)